

NAJSVÄTEJŠIEHO SRDCA JEŽIŠOVHO C

Každý rok v tomto čase nám svätá Cirkev dáva pred náš duchovný zrak uvažovať o tajomstve dnešnej slávnosti, keď sa v úvahe zameriavame na Ježišovo Srdce. Všetci chápeme, že srdce v živom človekovi, ale aj vo zvieratách pôsobí ako pumpa na kolobeh krvi v tele. Poznáme zo skúseností, že ľudia zvyknú človeka posudzovať podľa toho, aký je a preto symbolicky hovoria, že ten má dobré, láskavé srdce alebo naopak, ten má studené srdce ako kameň.

Zmysel dnešnej slávnosti nachádzame v texte evanjelia podľa Jána 19, 31-37, ktorý s istotou potvrdil, čo všetko sa stalo pod krížom aj na kríži, keď Pán Ježiš zomrel. On ako očitý svedok videl vojaka, ktorý kópiou prebodol Ježišovo srdce, z ktorého vyšla krv a voda. Ako vieme, že táto udalosť bola aj predmetom k vzniku úcty Božieho milosrdenstva, ktorú sme slávili v Druhú veľkonočnú nedeľu. Dnešný sviatok má korene o tri storočia skôr.

Viackrát som mal možnosť s pútnikmi cestovať po rôznych pútnických miestach vo Francúzsku. Medzi týmito miestami bolo aj mesto v stredovýchodnom Francúzsku, ktoré sa nazýva Paray-le-Monial. Týči sa tam nádherný románsky kostol z 12. storočia, ktorý je zasvätený Ježišovmu Srdcu. Neďaleko, cez ulicu sa nachádza ženský kláštor, kde sa v 17. storočí odohrala veľká udalosť. V tom čase sa po Francúzsku širil v Cirkvi nebezpečný blud, ktorý hlásal kňaz menom Janssen. Tento blud spočíval v mylnom učení, že pri svätej omši, keď kňaz pozdvihuje hostiu, tak človek nie je hoden pozrieť na Eucharistiu a už vôbec nie je hoden pristupovať k častému svätému prijímaniu. Ešte aj dodnes pretrváva zvyk, že mnohí veriaci majú dilemu, či môžu k svätému prijímaniu pristupovať častejšie. A ešte si tiež u niektorých starších ľudí môžeme všimnúť jeden moment, keď kňaz pozdvihuje pri svätej omši Telo a Krv, tak si zo zvyku sklonia hlavy skoro až pod lavicu miesto toho, aby sa pozreli na hostiu a kalich a až potom sa sklonili, keď si kňaz pokľakne. Kňaz pozdvihuje Telo a Krv preto, aby sme videli, čo sa na oltári udialo. Ďalej, čo si tiež my skôr narodení pamätáme, že ak sme boli na prvý piatok na svätej spovedi a na svätom prijímaní, druhý raz sme ešte mohli ku svätému prijímaniu pristúpiť už len v nasledujúcu nedeľu a dost'. Nebezpečné na tom bolo to, že veriaci strácali dôveru v Boha. Cirkevní predstavitelia proti tomuto bludu bojovali, ale takmer bezvýsledne. Čo Cirkev nedokázala, to dokázal Boh, keď použil skromnú rehoľnú sestru, aby jej prostredníctvom dokázal svetu jeho bezhraničnú lásku. Táto sestra bola z rehole Navštívenia Panny Márie a volala sa Mária Margita Alacoque. Vynikala veľkou úctou Ježiša v Eucharistii. Celé hodiny prekľáčala pred Svätostánkom v rozjímaní a v modlitbách. Dva roky po jej vstupe do rehole mala štyri zjavenia, kde sa jej Ježiš zjavil so svojím žiariacim Srdcom ovinutým trňovou korunou a s krížom pod ním. Vyzýval ju, aby ľudstvu oznamovala, akú nesmiernu lásku má k ľuďom, ako ho veľmi bolí ľudská ľahostajnosť voči jeho láske. Zároveň jej zjavil 12 prisľúbení, z ktorých by som chcel vydvihnúť dve. Prvé prisľúbenie spočíva v tom, že v ktorej domácnosti si bude rodina uctiť obraz jeho Božského Srdca, tak táto domácnosť bude obdarovaná zvláštnymi milosťami. Preto naši, najmä starí rodičia, mali na stenách v izbách obrazy Božského Srdca a vedľa toho aj Nepoškvrnené srdce Panny Márie. Nie raz to máme možnosť vidieť v starších filmoch z dedinského prostredia. Tieto obrazy nemali kvôli ozdobe, ale z hlbokej úcty. Škoda, že sa toto z našich príbytkov stráca a nahrádza sa rôznou a často aj nevhodnou dekoráciou. Druhý prisľub spočíva v prvých piatkoch mesiaca. Kto si úprimne vykoná bez prerušenia 9 prvých piatkov, tak na smrteľnej posteli bude mať milosť prijať sviatosti umierajúcich. Spočíva to vo vykonaní si svätej spovedi (nemusí to byť priamo na prvý piatok) a byť prítomný na svätej omši a svätom prijímaní. Ako kňaz som mal možnosť byť svedkom obrátení zatvrdlivých hriešnikov, ktorí väčšinu života žili ako ateisti, ba aj nepriatelia Cirkvi. Prečo sa na smrteľnej posteli

obrátili vysvitlo, že si v živote (možno po prvom svätom prijímaní) vykonali 9 prvých piatkov. Je to Ježišov prísľub a ten vždy splní.

Úcta Božského Srdca pramení z udalosti, keď vojak kópiou prebodol Ježišovi srdce, tak z neho vytiekla krv a voda. Túto úctu do celej Cirkvi zaviedol pápež Pius IX. v roku 1858.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo, zmiluj sa nad nami!

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.